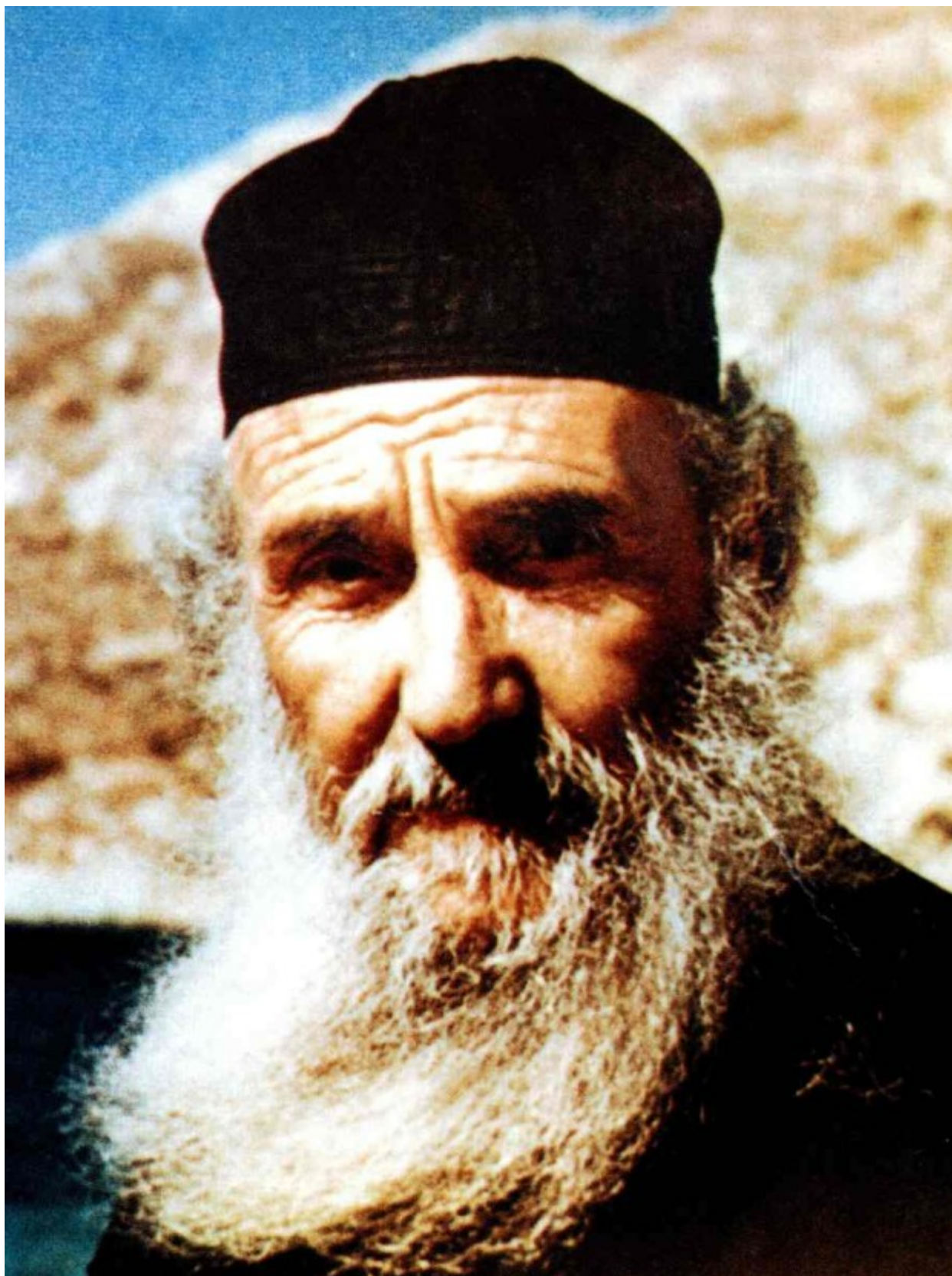

8 Ιουνίου 2015

Θαυμαστά γεγονότα από το βίο του μακαριστού Γέροντος Αμφιλοχίου Μακρή

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Ένα γεγονός που δείχνει πως εδέχετο μυστικές κλήσεις για την σωτηρία των άλλων και που θυμίζει τον μεγάλο Απόστολο των Εθνών που ήκουσε την φωνήν του Μακεδόνας «διαβάς βοήθησον ημίν». Ο αείμνηστος γέροντας ενώ ευρίσκετο στο

κελλί του στην Μονή της Πάτμου, ακούει κάποια Ελένη από την Ικαρία να τον καλεί να σπεύση να την σώση. Δεν χάνει καιρό, κατεβαίνει στο λιμάνι του νησιού και ως εκ θαύματος ευρίσκει ιστιοφόρο που έφευγε για την Ικαρία. Θαλασσοδαρμένος φθάνει στον προορισμό του και αμέσως ερωτά αν υπάρχει κάποια Ελένη χήρα και πληροφορείται ότι προ ημερών έχασε τον άνδρα της· αμέσως ρώτησε να μάθη τον δρόμον που ωδηγούσε στο σπίτι της χήρας γυναικός. Δεν εξήτησε να αναπαύση το κουρασμένο σαρκίο του, αλλά σπεύδει χωρίς καθυστέρηση, η φωνή της Ελένης τον ενοχλεί. Εκεί που βάδιζε βλέπει μια έξαλλη γυναίκα να τρέχει απελπισμένη, την φωνάζει με το όνομά της και της λέγει: «Ελένη που πηγαίνεις, για σένα ήλθα». Και η πονεμένη γυναίκα, συνέρχεται, βλέπει τον πνευματικό, σκέπτεται αυτό που θα έκαμνε και εξομολογείται ότι την στιγμή εκείνη επήγαινε να πνιγή στην θάλασσα. Η γυναίκα εσώθη, το θαύμα έγινε, όπως η ίδια μου το εξιστόρησε.

Τα συνεχή ταξίδια του και οι κόποι του να εξομολογή τα πνευματικά του τέκνα δεν είναι εύκολο να καταγραφούν. Έτρεχε με όλη την Ιεραποστολική διάθεση για να βρή και να σώση το απολωλός. Το ενδιαφέρον του για τους αμαρτωλούς γενικά τον αναδεικνύει καλόν ποιμένα, μιμητήν του Αρχιποιμένος Χριστού.

Κι' ένα συγκεκριμένο θαύμα θεραπείας αρρώστου: Στον Πειραιά μία Πατμία, η Νίκη Τραχανίδου, το γένος Γαμπιεράκη, είχε ακούσει για την αγιότητα του και είχε προμηθευθεί λάδι από την κανδήλα π' άναβε στον τάφο του Γέροντα και με ευλάβεια το φύλαγε στο εικονοστάσι της. Αυτή συνήθιζε να κάμνη συγκέντρωση ωρισμένων ευλαβών γυναικών στο σπίτι της και να διαβάζουν θρησκευτικά βιβλία και να ψάλλουν την παράκληση προς την Υπεραγία Θεοτόκο. Μία από αυτές τις κυρίες, η κ. Ελένη Σακαλή κάτοικος... Κερατσινίου, στο πέλμα της είχε όγκο και οι γιατροί της συνέστησαν εγχείρηση, διότι διαφορετικά ο όγκος θα επάθαινε εξαλλαγή και θα κινδύνευε να χάση το πόδι της. Η Πατμία της έδωσε το φάρμακο, το λάδι του Γέροντα, και ψάλλοντας το απολυτίκιο^[1] -άλειψε τον όγκον που σε λίγες μέρες υπεχώρησε. Ξαναπήγε στους γιατρούς και αυτοί δεν πίστευαν πως διελύθη ο όγκος. Εβεβαίωσαν ότι πράγματι κάποιο θαύμα έγινε. Και τότε ομολόγησε πως εθεραπεύθη με το λάδι ενός αγιασμένου ανθρώπου, του Γέροντα Αμφιλοχίου. Ολίγες ημέρες μετά την θεραπεία βλέπει στον ύπνο της τον Γέροντα και της λέγει:

«Εγώ σε βοήθησα και έγινες καλά. Τώρα πρέπει να πας στην Πάτμο όπου ευρίσκομαι και να με ευχαριστήσης και να πεις ότι είμαι άγιος, γιατί δεν πιστεύουν στην αγιότητά μου».

Η αδελφή Ευφροσύνη με εβεβαίωσε ότι όταν πήγε να ασπασθή τον τάφο του Γέροντα, ησθάνθη τέτοια ευωδία, ώστε στην συνείδησή της στέκει σαν ένας

πατερικός άγιος, ο οποίος πράγματι έχει αγιάσει.

Ένα άλλο πνευματικό του τέκνο, η κ. Μ.Κ. μου διηγήθη ότι τον Νοέμβριο του 1954 επισκέφθηκε τον Γέροντα στην Πάτμο και την φιλοξένησε στο Ι. Κοινόβιο του Ευαγγελισμού. Επί δύο ημέρες παρέμεινε στον πύργο του Μοναστηριού· την τρίτη ημέρα ο αείμνηστος επέμενε να μη κοιμηθή πλέον στο μέρος αυτό, πράγμα που έγινε. Την νύκτα εκείνη έπεσε ακριβώς στο κρεβάτι κεραυνός. Ημπορεί να θεωρηθή τυχαίο γεγονός η σωτηρία ενός ανθρώπου με την επιμονή του πνευματικού πατρός;

Σημειώσεις:

1. **1.** Νεκταρίου τον Φίλον και Πατμίων το καύχημα δεύτε πάντες, τιμήσωμεν, ορφανών τον προστάτην, μαναζόντων το στήριγμα. Αμφιλόχιε όσιε, πρέσβευε Χριστώ τω Θεώ υπέρ των ψυχών ημών.

Πηγή: Αρχιμ. Παύλου Νικηταρά, *Ο Γέροντας Αμφιλόχιος*, σελ. 87-91, στ' έκδοση 1999, Έκδοσις Ιερού Κελλίου Αγίων Θεοδώρων, Άγιον Όρος.